

Radvanická Uzlovka

přísný rozhodčí

Ne ne, není to žádná místní dechová hudba. Uzlovka je: a) krajové sváteční pečivo podobné vánočce, b) mořský živočich... Samozřejmě, nejsem včerejší, a tak jsem s dostatečným předstihem věděl, že správně je za c), čili Velká uzlovací soutěž okresu Trutnov, která se konala v Radvanicích v sobotu 23. března.

Radvanice leží nedaleko Trutnova směrem východním a v současnosti čítají něco přes tisíc obyvatel. Podle místní pověsti vznikly kolem roku 1023 a jméno obce je odvozeno od jména místního koláře (něm. Rademacher) Wenzela: Rado - wenz, což dokládá také to, že mají ve znaku kromě smrku i kolo.

Místní hasičský sbor byl založen r. 1876. Za peníze získané od občanů a pořádáním různých společenských akcí bylo možno hned následujícího roku zakoupit ruční stříkačku, která byla poprvé použita při požáru ve Chvalči. V r. 1901, při oslavách 25 let od založení spolku, obdrželi za svoji činnost dva členové čestné uznání od císaře Františka Josefa I. a šest členů získalo od téhož panovníka pamětní medaili. V dnešní době má jednotka 28 členů a je zařazena do kategorie JPO III. V r. 1957 bylo v Radvanicích založeno družstvo mladých požárníků, které se od těch dob pravidelně zúčastňuje mládežnických soutěží, čas-

nástup, začínáme

to i na krajské úrovni. Dnes je mladých hasičů 34 a úspěšně je vede paní Julie Burdychová.

Dopravní spojení v sobotu ráno zpravidla nebývají valná a z Prahy je to přece jen kousek cesty. Do Radvanic jsem tak dorazil už v pátek, v předvečer soutěže. Na nádraží mě očekával pan Rostislav Burdych, velitel družstva, spouř a strojník v jedné osobě. Závěje sněhu rozhodně nepřipomínaly už dva dny oficiálně trvající jaro, ale v hasičárně, kde mě pan Burdych ubytoval, bylo příjemně. Samozřejmě mě provedl celým domem, ukázal techniku a pak jsme probírali všechno možné hasičinou počínaje a světovou politickou situací konče. V sobotu mě vyzvedl už po sedmé hodině ranní, jelikož soutěž začínala v 8:45 a bylo třeba všechno připravit. Přijeli jsme do tělocvičny místní základní školy, vyložili potřebné a vzápětí se objevila paní Julie, páně Burdychova žena a duše celé akce. Postupně přijížděla soutěžní družstva a tělocvična se plnila halasem dětí malých i odrostlejších. Některé jen tak skotačily, jiné ještě s pomocí vedoucích doplňovaly techniku uzlování. Krátce před devátou hodinou vše přichystáno, v prostoru odděleném páskou tři stoly s potřebným náčiním, časomírou a rozhodčími. Paní Julie vyhlásila nástup, upřesnila pravidla a průběh soutěže a tělocvičnou zahřmělo sborové „zdar“. Družstva se seřadila před páskou a klání vypuklo.

Každý hasič samozřejmě ví, o co jde, ale to já nejsem a podobnou soutěž jsem viděl poprvé. Proto si dovlím, pro případné stejné nezalce z řad čtenářů, stručně zmínit pravidla. Do zde popisovaného okresního kola soutěže postupují vždy dva nejlepší z každého přihlášeného kolektivu mladých hasičů. Soutěží se v kategoriích mladší, starší, dorostenky, dorostenky a vedoucí. Každý účastník má dva pokusy, do celkových výsledků se počítá ten lepší výsledek. Horší se škrtá. Samotná soutěž vypadá takto: na stole leží hadice C s proudnicí C s uzá-

věrem, stopky, záchranné lano v sáčku u proudnice a čtyři lana 2m dlouhá. První přes hadici a stůl, druhé přes hadici a stůl s jedním koncem upevněným, třetí přes hadici a stůl, čtvrté opět s jedním koncem přidělaným ke stolu a páté přes hadici s proudnicí a stůl. Časomíru ovládá závodník pomocí krabičky se dvěma tlačítky – „start“ a „stop“. Přistoupí ke stolu, zmáčkne stopky a váže uzle v daném pořadí. Následně stopky druhým tlačítkem zastaví. Je-li některý z uzlů nesprávně uvázán, pak je pokus neplatný. To posuzuje rozhodčí pohledem – pokud se mu některý uzel nezdá, vyzve samotného závodníka, aby mu zatažením za konce lana dokázal jeho správnost. Pořadí uzlů pak je toto: zkracovačka, lodní, plochá spojka, tesařský a úvaz na proudnici (znalci znají, ostatní si mohou uzly dohledat v patřičných příručkách). Jak jednoduché!

Ovšem pouze na pohled. Z pochopitelných důvodů zde nebudu popisovat, jak se který uzel váže. Přes bedlivé pozorování závodníků jsem nepochopil téměř nic. Sam jsem rád, že si zavážu tkaničky u bot, takže do případného výkladu bych se nanejvýš sám zauzloval. Hasiče to samozřejmě nemůže překvapit, ovšem mě hbitost prstů soutěžících fascinovala...

Soutěžilo se u tří stolů a tak všechno pěkně odsýpalo. Navíc, hlavně díky počasí a s ním souvisejícím chorobami, bylo účastníků podstatně méně než v předchozích ročnících. Tak už krátce po desáté hodině bylo dosoutěženo, spočteno a kolem půl jedenácté zavelela paní Burdychová nástup k vyhlášení výsledků.

A JAK TO TEDY DOPADLO?

V kategorii mladších se jako první umístila Adéla Budínská (Hajnice), druhá byla Nikola Zubričanová z Radvanic a třetí Kateřina Šurinová (Dolní Branná). Z 9 družstev zvítězilo to z Dolní Branné ve složení Vojtěch David a Kateřina Šurinová, druhé byly za domácí Radvanice Nikola Zubričanová a Kristýna Klabíková, a třetí Hajnice - Adéla Budínská a Tomáš Veik.

V kategorii starších zvítězil Miroslav Mareček z Bílé Třešné, na místě druhém Tereza Capoušková za Horní Lánov „A“, na třetím pak Ivetta Panochová, Radvanice. Družstev soutěžilo 10, jako první se umístily Hříbojedy - Jakub Vondra a Eliška Klikarová, druhé byly opět zástupkyně domácích Denisa Fajkusová s Ivetou Panochovou, a třetí místo obsadili Lukáš Rojt a Tereza Capoušková z družstva Horní Lánov „A“.

Z dorostenek byla nejlepší Michaela Vondrová (Stolín), druhé místo obsadila Jana Dobřichovská z Bílé Třešné a třetí Anna Volšičková z Hříbojedy. V družstvech bylo pořadí toto: na čele Anna Volšičková a Tereza Pajasová, družstvo Hříbojedy. Na druhém místě skončily Anna a Jana Dobřichovské z Bílé Třešné a na třetím Michaela Vondrová ze Stolína s Karolínou Schmidtovou z Horního Lánova. Družstva byla celkem čtyři.

Nejlepším z dorostenců byl Jiří Brožek, druhým pak Martin Fiala, oba z Bílé Třešné. Třetí skončil Václav Novotný z Libňatova a vyjimečně zmíním i jeho kolegu, Radima Kejzlara na místě čtvrtém. Více soutěžících se bohužel nezúčastnilo, takže pořadí družstev je jasné.

Zbývá kategorie poslední, a to sice kategorie vedoucích. V té zvítězil Jaroslav Huňát z Bílé Třešné před Lubošem Klustem z Horního Lánova a stolínským Josefem Vondrou. Ze šesti družstev nejlepší bylo to s číslem 4, Jaroslav Borůvka (Hajnice) a Josef Vondra (Stolín). Druzi byli Luboš Klust z Horního Lánova s domácí Julíí Burdychovou a třetí Jana Huňátová ml. (Bílá Třešná) s opět radvanickou Miroslavou Zibričanovou.

Takto tedy dopadla radvanická Uzlovka. Zájemci o kompletní výsledky si je jistě budou moci dohledat na www.sdhradvanice.eu.

Čas v Radvanicích strávený byl příjemný a pro mě i dosti poučný. Důkladným sledováním jsem nabyl dojmu, že některý z těch uzlů bych možná i zvládl a jenom vrozená zbabělost mi nedovolila to na místě zkusit. A dobře udělala, druhý den jsem byl opět rád, že si vůbec dokážu zavázat aspoň ty tkaničky...

P. Bublák

popis fotek zleva

ml.: N. Zubričanová – 2. m., K. Šurinová – 3. m., A. Budínská – 1. m.

družstvo ml.: Radvanice (N. Zubričanová) – 2. m., Dolní Branná (K. Šurinová, V. David) – 1. m., Hajnice (T. Veik, A. Budínská) – 3. m.

starší ml.: Panochová – 3. m., T. Capoušková – 2. m., M. Mareček – 1. m.

druž. st.: H. Lánov „A“ (T. Capoušková, L. Rojt) – 3. m., Radvanice (I. Panochová, D. Fajkusová) – 2. m., Hříbojedy (J. Vondra, E. Klikarová) – 1. m.

Václav Novotný – 3. m., Martin Fiala – 2. m., Jiří Brožek – 1. m.